

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتح همدان

۱۳۹۲ آبان ۳۰

ارزیان چیزیست چندان

ارزیابی و اولویت بندی پارک های گردشگرپذیر شهر ملایر

از لحاظ دسترسی به زیرساخت های کالبدی با استفاده از مدل TOPSIS

پریسا حاجی ملایری^۱، محمد کاظم جباری^۲

^۱کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

پست الکترونیکی: Parisa.hajimalayeri@gmail.com

^۲دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه هنر اصفهان

پست الکترونیکی: kj.jabari@yahoo.com

چکیده

یکی از مشکلات اساسی عدم توسعه گردشگری شهری، دسترسی نامناسب به زیرساخت های کالبدی است. هدف این پژوهش شناخت وضعیت موجود پارک های گردشگرپذیر و اولویت بندی آن ها از لحاظ دسترسی به زیرساخت های کالبدی مورد نیاز در جهت توسعه گردشگری شهری ملایر می باشد. روش تحقیق تحلیلی - کاربردی است. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از تکنیک تحلیل سلسله مراتبی(AHP) در نرم افزار Expert Choice برای تعیین ضریب اهمیت هر یک از شاخص ها و مدل تاپسیس(TOPSIS) انجام شده است. با توجه به پارک های مورد مطالعه در پژوهش حاضر و با در نظر گرفتن شاخص های دسترسی به نزدیکترین محور ارتباطی برون شهری، مراکز درمانی، مذهبی، سوخت رسانی، نیروی انتظامی و هتل یافته های تحقیق نشان می دهد که پارک های گردشگر پذیر شهر از لحاظ دسترسی به زیرساخت های کالبدی مورد نیاز توسعه گردشگری در یک سطح قرار ندارند و اولویت بندی پارک های گردشگرپذیر شهر در مدل تاپسیس با میزان رتبه مساحت آن ها همخوانی ندارد به گونه ای که مجموعه پارک سیفیه، پارک جنگلی میرزا کوچک خان و بام ملایر بالاترین مساحت را در بین پارک های گردشگرپذیر دارا می باشد در حالی که پارک شهید چمران بالاترین رتبه سطح دسترسی به زیر ساخت های کالبدی را به خود اختصاص داده اند.

واژه های کلیدی: گردشگری شهری، پارک های گردشگرپذیر، زیر ساخت های کالبدی، مدل TOPSIS، شهر ملایر.